

Flygtningenævnet meddelte i juni 2019 opholdstilladelse (B-status) til en kvindelig statsborger fra Syrien. Indrejst i 2015.

”Klageren er etnisk araber og sunni-muslim fra [...], Damaskus, Syrien. Klageren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Syrien frygter overgreb som følge af, at hun har forladt sin stilling som offentligt ansat uden at have fået tilladelse hertil. Klageren har endvidere henvist til de generelle forhold i Syrien som følge af krigen. Klageren har til støtte herfor oplyst, at hun siden [slutningen af] 1990 har arbejdet som statslig ansat. Inden klagerens udrejse af Syrien søgte klageren om at blive fritaget fra statslig tjeneste, hvilket hun blev meddelt afslag på. Herefter søgte klageren om at få et års orlov fra sin stilling som statslig ansat, hvilket hun tillige blev meddelt afslag på. Klageren fik efterfølgende tilladelse til at holde fri fra sit arbejde i en måned, hvorefter klageren udrejste legalt af Syrien. Flygtningenævnet lægger klagerens forklaring til grund. Klageren er således en [midaldrende] enlig kvinde fra en forstad til Damaskus. Hun har siden 1990 været statslig ansat i kontoret [...]. Hun var almindelig administrativ kontormedarbejder. Hun forlod jobbet og udrejste, fordi vejen til arbejdspladsen var blevet for usikker på grund af kontrolposter, vejsidebomber og bombardementer. Endvidere var arbejdsmiljøet blevet dårligt – arbejdspladsen var blevet til en militær arbejdsplads, hvor halvdelen af kollegaerne gik i militæruniformer og skulle udføre militære opgaver. Over halvdelen af de administrative medarbejdere havde forladt arbejdspladsen, og hun fik selv afslag på at blive fritaget for tjeneste, ligesom hun fik afslag på orlov. Hun udrejste legalt med sit syriske pas, udstedt i 2011, og efter at have fået tilladelse til at holde fri i en måned. Flygtningenævnet finder efter de nu foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Udlændingestyrelsens rapport fra juni 2019, at det må lægges til grund, at klageren vil blive tilbageholdt og afhørt ved en tilbagevenden til Syrien, herunder om hvorfor hun forlod arbejdspladsen, ligesom det må antages, at hun risikerer fængselsstraf herfor. Når dette sammenholdes med de foreliggende baggrundoplysninger om de syriske myndigheders overgreb f.eks. ved afhøringer og fængslinger m.v., finder Flygtningenævnet det sandsynliggjort, at klageren er i reel risiko for overgreb ved en tilbagevenden til Syrien som følge af, at hun under de angivne omstændigheder har forladt sit arbejde. Flygtningenævnet kan i den forbindelse ikke lægge vægt på eventuelle garantier vedrørende indrejsen fra de syriske myndigheder. Flygtningenævnet meddeler derfor klageren opholdstilladelse i medfør af **udlændingelovens § 7, stk. 2**. Det bemærkes, at der ikke er grundlag for at antage, at de syriske myndigheder i den anledning anser klageren for en modstander af styret og således tillægger hende en bestemt politisk holdning. Nævnet bemærker herved, at klageren har været ansat i stillingen siden 1990. Klageren opfylder således ikke betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.”